

Novinarka Jutarnjeg i potpredsjednica Vlade raskrinkale su šeficu katedre za obiteljsko pravo

Izgleda da suci Ustavnog suda žive izvan vremena i prostora. Međutim, i za njihov rigidni stav postoji objašnjenje čvrsto kao armirani beton. Uz slike neprogresivnih sudaca, Jutarnji nam otkriva i jednu tajnu: "Igrom slučajnosti jedan je sudac Ustavnog suda ne tako davno doktorirao iz obiteljskog prava na katedri dr. Hrabar!" To je trofej istraživačkog novinarstva što Kristinu automatski kandidira za novinarku godine, uz bok Jurici Pavičiću

Napokon je demaskirana i raskrinkana prof. dr. Dubravka Hrabar, šefica katedre za obiteljsko pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu! Za taj toliko očekivani i pohvalni događaj moramo zahvaliti potpredsjednici Vlade i budućoj sutkinji Ustavnog suda legendarnoj Milanki Opačić kao i novinarki Jutarnjeg Kristini Turčin koja je u svom listu 14. srpnja o.g., imajući na umu staru novinarsku maksimu "Kud svi Turci tamo i ćelavi Mujo" zadala dr. Hrabar završni udarac. Naslov "Je li stopiranje Obiteljskog zakona u službi vladavine prava?" Preambula naše Kristine je u osnovi vrlo jednostavna. Znači, naša već proslavljena Ministrica "je odlučila izradu novog zakona povjeriti stručnjaku koji je svjetonazorski bliži vladajućoj opciji"! To je inače opcija koja je do sada Hrvatskoj donijela jako puno dobrih stvari.

Doduše, ja se ne mogu sjetiti ni jedne! Pustite mene! Ljudi mojih godina u pravilu imaju problem s memorijom. Kristina nam je kao u nekom krimiću Agathe Christie otkrila da je svjetonazor Branke Rešetar, prof., na Pravnom fakultetu u Osijeku najbliži vladajućoj opciji što je samo za pohvalu. Usput nam Kristina u povjerenju otkriva kako je prof. Rešetar upravo doktorirala na položaju djece i roditelja nakon razvoda. Ako je dr. Rešetar svjetonazorski bliska vladajućoj opciji, a k tome je još i doktorica znanosti, u čemu je uopće problem? Problem je Ustavni sud. Pet dana nakon objave novog Obiteljskog zakona u Narodnim novinama zločesti ustavni suci su odlučili da pravno čedo Opačićke i Rešetarke narušava vladavinu prava i pravnu sigurnost građana. Eto ti ga na! Mjesecima konzervativci sa Pravnog faksa u Zagrebu, Katolička Crkva, udruga U ime obitelji i slični njima tvrde kako je Zakon loš. Unatoč tome, Ustavni ga sud gurne niz stepenice!

Izgleda da suci Ustavnog suda žive izvan vremena i prostora. Međutim, i za njihov rigidni stav postoji objašnjenje čvrsto kao armirani beton. Uz slike neprogresivnih sudaca, Jutarnji nam otkriva i jednu tajnu: "Igrom slučajnosti jedan je sudac Ustavnog suda ne tako davno doktorirao iz obiteljskog prava na katedri dr. Hrabar!" To je trofej istraživačkog novinarstva što Kristinu automatski kandidira za novinarku godine, uz bok Jurici Pavičiću. Kaže nadalje naša Kristina: "Prije nego li su napravljene smjernice novog Obiteljskog zakona iz kruga dr. Dubravke Hrabar stigle su ocjene da će zakon "biti loš"." Kako su samo pogodili! A bilo je tu svega, misli naša Kristina. Kolegice dr. Hrabar i ostali profesori obiteljskog prava odbijali su surađivati s radnom skupinom. Mislim da je bilo načina približiti ih svjetonazorskoj opciji vladajućih – recimo bejzbol palicom! Jedina koja je prihvatila suradnju je dr. Ivana Milas koja je krajnje objektivna iz dva razloga: svjetonazorski – pa je izabrana odmah za pravobraniteljicu za djecu, te jer je tužila Pravni faks u Zagrebu da je nije htio zaštititi od mobinga dr. Hrabar. I što reći nego da moraš biti više nego hrabar, što više moraš biti doktorica Hrabar da bi se suprostavio pravnim veličinama kao što su Milanka Opačić, Branka Rešetar i Ivana Milas, potpomognuti progresivnim perom Kristine Turčin. Kristina će, ako treba, pronaći i nečastivog na Pravnom faksu u Zagrebu kako bi spasila jedan loš zakon i usput kompromitirala dr. Hrabar repertoarom iz idilične Juge "stručnjakinja vrlo

konzervativnih uvjerenja", "bliska Katoličkoj Crkvi", "neslužbena savjetnica udruge U ime obitelji" i sl. Ako znamo da je Katoličkoj Crkvi u Hrvatskoj blisko oko 86% Hrvata i da je konzervativna opcija pobijedila na zadnjim izborima za EU parlament onda je krimen dr. Hrabar neoprostiv.

Prema izjavi dr. Hrabar potpredsjednica Vlade Milanka Opačić okružila se ili okružila lošim savjetnicima!

Dok se Pusićka i Josipović nadljudski naprežu da naše komšije Srbi što prije uđu u EU pa da onda ravnopravno na osnovi "bratstva i jedinstva" riješimo preostale sitne probleme, u Srbiji se već osjećaju iskreni znakovi zahvalnosti. Prvi nas je pohvalio novi zagrebački metropolit Porfirije Perić. Lijepo nas je podučio da je dubrovački pjesnik Petar Preradović Srbin sa dna kace, ali i ujedno spojnica između hrvatske i srpske kulture. Zanimljivo kako nije spomenuo Ivu Andrića. On valjda nije ziherica između dvije kulture jer je on, valjda po Metropolitu, čisti Srbin. Iako su mu i otac i majka Hrvati. A što danas znači očinstvo u vrijeme istospolnih brakova? Ništa! Dobro, ne mora Porfirije baš sve i znati. Ne mora znati da su Srbi kroz povijest življenja u Hrvatskoj uvijek ostali corpus separatum pri čemu ih je bilo puno koji su se stalno htjeli odcijepiti i pripojiti matičnoj zemlji. "S nešto više zemlje negoli što su je donijeli na svojim opancima". Pogodite koji rigidni, ustašoidni ognjištar je ovo izgovorio? Naš Stipe Mesić odmah nakon što je u Australiji otpjevao Juru i Bobana.

Dobro, on je ionako svoje otpjevao! Dok Porfirije podučava Hrvate o srpsko-hrvatskom vjekovnom zajedništvu, kao da čita Snježanu Kordić, dotle u Srbiji tabaju. Hrvati u Srbiji, umjesto da budu zadovoljni što nema nijednog ni u Skupštini ni u Vladi, opet provociraju. Vozikaju se autima po Srbiji kao što je to učinio neki Ivan Karan. Najprije je upozoren da prestane s takvim junačenjem. Na kraju se otkrilo da je vozio u autu jednog vezanog Srbina, na suvozačevom mjestu. I zapalili mu auto. Sad se Karan izvlači da je suvozač bio vezan zbog prometne policije. Drugi neki Hrvat s nezgodnim prezimenom Pašalić dva je puta pretučen. Lijepo je bio upozoren "e, bre Stavro kud si navro! Produži u Lepu vašu! Nemoj nas miroljubive da provokuješ!" Sad si je svaki Hrvat u Srbiji umislio da je Dežulović, a Hrvatica da je Mirjana Hrga koja doduše radi na muslimanskoj TV, ali je pravilno uočila problem kad se javno upitala: "Što Hrvati imaju s Dubrovnikom?" To se i Srbi pitaju više od 100 godina! Pametna Hrga – nomen est omen ! I Dežulović postavlja slično pitanje: što Hrvati imaju s Nijemcima? To je Bori jasno k'o boza. Samo nacizam i ništa više!

Sve je jasno i Ivanki Tomi iz Jutarnjeg na privremenom radu u Večernjem. Nju je uvijek zanimala usporedba Tita i Tuđmana. Normalno je, misli Ivanka, da svaki političar mora imati stav o toj dvojici. "No, on (stav) je poznat i svakom normalnom jasne su sve mračne, kao i sve dobre strane koje su obilježavale vladavinu i jednog i drugog." Slažem se! Objektivan i izbalansiran stav kao da joj u uho šapće Stipe Mesić. Ajmo najprije o Tuđmanu. Njegove mračne strane opće su poznate. U deset godina mraka stvorio je, obranio i ponovno izgradio te objedinio Hrvatsku. Pobijedio u ratu, zbrinuo oko milijun izbjeglica i prognanika, a Hrvatsku zadužio samo za 4,5 milijarde dolara. Ima još Tuđmanovih mračnih rezultata, ali kako je umro, neću ih dalje nabrajati. A Tito? On je ljubičica bijela, pa je i sve manje-više bijelo s nekim ružičastim nijansama. Bleiburg, križni put, preko 400.000 ubijenih Hrvata bez suda i presuda, Goli otok, gašenje Hrvatskog proljeća i izjave koje i danas djeluju svojom demokratičnošću "ima sudija koji se drže zakona k'o pijani plot", "demokratija da, ali ne za klasne neprijatelje", "prije će Sava poteći uzvodno negoli će Hrvatska postati samostalna država". Slanje UDB-inih ubojica za likvidaciju hrvatskih emigranata na Zapadu. Za njega isto vrijedi ono o mrtvima ... zato ću prestati nabrajati. Oduzelo bi mi previše vremena!

Na kraju, obuzeo me jedan osjećaj koji ne mogu definirati. Maštam tako da sam svoj novi auto posudio Anti Tomiću i Dežuloviću za kratki izlet u Beograd. Jave mi da ga je netko zapalio, a u njemu su bili moji frendovi Ante i Boro. Sad sam se sjetio! Taj osjećaj nazvao bih pomiješani osjećaj.

Vraćajući se nedavno iz Amerike, predsjednik Josipović je za Dnevno.hr rekao: "Što smo donijeli iz Amerike? Ništa! Samo, morate znati da jedno američko ništa vrijedi barem koliko tri europska!"

Opet malo apstrakcije. Peti kolovoz ljeta Gospodnjeg 2014. godine. Čavoglave. Ognjištari slave Oluju. Dok se još može i dok nam zbog dobrih odnosa sa komšijama ne zabrane. 150.000 ljudi. Mladi desničari, puni alkohola, kokaina, heroina, marihuane ... Dileri rade punom parom. Izmet na sve strane. Policija privela oko 300 drogiranih, pijanih i agresivnih desničara. Zarada navodno oko 300 milijuna kuna. Od toga bar pola dilerima. Policija je izdala pomirljivo priopćenje "sve je pod kontrolom, glavno da nema slova "U"; moderna djeca se zabavljaju; iza zabave je ostalo par tona smeća, izmeta, šprica za drogu i slično. Možete li zamisliti u Čavoglavima ovakvu neoliberalnu paradu naprednog Zapada. Jurica Pavičić je oduševljen. Kaže da napokon Čavoglave nisu samo tranzicijsko mjesto. Imamo i mi što pokazati Europi. Naravno, ne radi se o Čavoglavima već o Ultra festivalu u Splitu. Neki netolerantni likovi kao Sladoljev (bivši direktor splitskog glazbenog festivala) tuži se da mu je vrt obiteljske kuće pretvoren u WC. No, uvijek ima mrzovoljnih tipova. Ipak zamislite da se to sve dogodilo u Čavoglavima. Što i kako bi izvijestila policija, novinari, napose naš novinar godine Jurica? I mi smo na kraju postali usrani dio EU-a!

Nisu svi ultra festivali isti. Neki su isti, a neki su još i gori!

Autor: Zvonimir Hodak

Photo: Anto Magzan/PIXSELL

Datum: ponedjeljak, 21. srpnja 2014